

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215221186
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:1215221186.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkýň v 1. rade: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko R. XX, O., štátny občan SR, v 2. rade: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko Y. XX, O., štátny občan SR, v 3. rade: T. Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko Y. XX, O., korešpondenčná adresa: O. XX/A, X., štátny občan SR, všetky žalobkyne zastúpené: JUDr. Peter Homola, advokát so sídlom Zelinárska 6, X., IČO: 42 414 725, proti žalovanej: N. P. W., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko X. X, B. Z., štátny občan SR, zastúpenej: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, o zaplatenie úroku z omeškania, o odvolaní žalobkýň proti rozsudku Okresného súdu B. Z. zo dňa 11.januára 2019 pod č. k. 18C/118/2016 - 353 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobkyniam v 1., v 2., v 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobkyniam v 1., v 2. a v 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Po zrušení prvého rozhodnutia a doplnení dokazovania poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplýva, že žalobkyne podali oznámenie zo dňa 04.04.2006, ktoré bolo Okresnej prokuratúre Bratislava II doručené dňa 05.04.2006 na možné spáchanie trestného činu zo strany žalovanej. Z listu žalobkyne v 3. rade zo dňa 10.04.2006 mal preukázané, že žalobkyňa v 3. rade požiadala žalovanú, aby jej uhradila sumu 460 000 Sk, žalobkyňa v 1. rade sumu 150 000 Sk a žalobkyňa v 2. rade sumu 160 000 Sk do 31.05.2004 (jedná sa veľmi pravdepodobne o preklep, správne mal byť dátum uvedený 31.05.2006.) Tento list bol daný na poštovú prepravu dňa 11.04.2006. Z výpovede žalobkyne v 3. rade a z tabuliek, ktoré sa nachádzajú v spise na číslach listu 156 - 158 mal preukázané, že žalovaná poukazovala žalobkyniam od 05.06.2006 do 27.06.2006 a následne od 22.09.2014 do 20.04.2015 finančné prostriedky. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodenej Y. ktorý sa konal dňa 26.07.2006 mal preukázané, že poškodená žalobkyňa v treťom rade si uplatnila v prípravnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 300 000 Sk. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodenej T. T., ktorý sa konal dňa 22.08.2006 mal preukázané, že poškodená žalobkyňa v druhom rade si uplatnila v prípravnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 104 348 Sk. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodenej N. T., ktorý sa konal dňa 22.08.2006 mal preukázané, že poškodená žalobkyňa v prvom rade uplatnila v prípravnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 97 826,09 Sk. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky, v trestnej veci 2T/87/09 v dňoch 19. a 20.1.2010 mal preukázané, že žalobkyne v druhom a treťom rade požiadali o náhradu škody, ktorá bola uvedená finančnou sumou

plus úroky z omeškania, žalobkyňa v prvom rade výslovne úroky z omeškania nežiadala. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/87/2009 zo dňa 26.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.09.2012 mal preukázané, že žalovaná bola uznaná vinnou z pokračovacieho trestného činu sprenevery a trestného činu neoprávneného podnikania. Podľa tohto rozsudku bola povinná uhradiť žalobkyni v I. rade sumu 3 247,23 eura, žalobkyni v 2. rade sumu 3 643,72 eura a žalobkyni v 3. rade sumu 7 302,66 eura. Všetky tri žalobkyne boli v súlade s § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázané na Občianske súdne konanie.

Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka, § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 112 Občianskeho zákonníka, § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 563 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 3 Trestného poriadku, § 288 ods. 2 Trestného poriadku, § 139 CSP, § 142 ods.1, 2 CSP, § 235 ods. 2 CSP, § 391 ods. 2 CSP a uviedol, v prvom rade sa podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre opätovne zaoberal otázkou, kedy sa žalovaná dostala voči žalobkyniam do omeškania. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že žalobkyňa v 3. rade vyzvala listom zo dňa 10.04.2006 žalovanú, aby žalobkyniam uhradila dlžné sumy do 31.05.2006. Preto sa žalovaná dostala do omeškania voči všetkým trom žalobkyniam dňa 01.06.2006. Právni zástupcovia sporových strán tento dátum v priebehu konania nespochybnili. Ďalej uviedol, že súd druhej inštancie vo svojom uznesení vyslovil právny názor, že žalobkyne neuplatnili v priebehu trestného konania nárok na náhradu škody v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania riadne a pri posudzovaní plynutia premičacej doby je potrebné vychádzať z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky z omeškania musia sledovať rovnaký právny režim ako samotná pohľadávka. Je pravdou, že právna povaha nároku žalobkyň, teda nárok na náhradu škody bola určená už v trestnom konaní, podľa názoru druhej inštancie je teda potrebné uplatniť dvojročnú premičaciu dobu súdu. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 01.06.2006, počas priebehu trestného konania, (teda od 05.04.2006 - podanie trestného oznámenia do 28.09.2012 - právoplatnosť trestného rozsudku) premičacia doba na uplatnenie úrokov z omeškania spočívala. Žaloba na zaplatenie úrokov z omeškania bola podaná dňa 03.09.2015 - pri akceptovaní dvojročnej premičacej doby bol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania premičaný dňom 28.09.2014. Poznamenal, že premičacia doba pri úrokoch z omeškania by sa mala riadiť ustanovením § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka - mali by sa teda premičať v trojročnej premičacej dobe - pri uplatnení trojročnej premičacej doby by bola žaloba podaná včas. Bol viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, podľa ktorého je v uvedenom prípade potrebné uplatniť dvojročnú premičaciu dobu. Ďalej uviedol, že súd druhej inštancie vyslovil právny názor, že zdôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o nepremičaní nároku odkazom na dobré mravy nie je správne. Je stále toho názoru, že žalovaná sa na úkor žalobkyň obohatila trestnou činnosťou. V priebehu trestného konania a ani v priebehu exekučného konania neprejavila snahu urýchlene napraviť svoj čin a nahradiť žalobkyniam škodu, ktorú im spôsobila. Žalobkyne majú nárok na náhradu úrokov z omeškania aj z morálneho hľadiska. Viazaný pri opätovnom rozhodnutí vo veci právnym názorom súdu druhej inštancie hľadisko dobrých mravov neuplatňoval. O nároku na trovy konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %.

2. Žalobkyne podali proti rozsudku odvolanie z dôvodov § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. ,§ 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Uviedli, že za podstatné skutočnosti pri posúdení považujú vyriešenie otázok, či v danom prípade boli žalované úroky z omeškania uplatnené v trestnom konaní riadne a včas a zároveň vyriešenie otázky premičania. Citovali § 517 OZ, posúdenie úroku z omeškania ako príslušenstva pohľadávky, ustanovenie § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku. Na základe toho mali za to, že úrok z omeškania nie je potrebné samostatne uplatňovať v rámci adhézneho konania, pretože úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti a povinnosť plniť úroky z omeškania vyplýva priamo zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Rovnako aj bez presnej konkretizácie je zo zákona možné určiť výšku úrokov z omeškania (nariadenie vlády č. 87/1995), ako aj dobu omeškania dlžníka so zaplatením hlavného peňažného záväzku veriteľovi (§ 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb.).

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.: 2T/87/2009 boli so zvyškom nároku na náhradu škody odkázané na občianske súdne konanie. To znamená, že úroky z omeškania museli byť riadne uplatnené, inak by súd nemohol rozhodovať o uplatnenom nároku na náhradu škody, a to ani odkazom poškodeného podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku na občianske súdne konanie. Za podstatné považovali rozhodnutie súdu v trestnom konaní, ktoré je pre občianske súdne konanie záväzné.

Nestotožnili sa s posúdením úroku z omeškania v trvaní dvojročnej premlčacej doby, pretože premlčacia doba úrokov z omeškania je v každom jednom prípade rovnaká, a to 3 roky. Pri dĺžke premlčacej doby pri úrokoch z omeškania je potrebné sa riadiť ustanovením § 110 ods. 3 zákona OZ a poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.05.2011, spisová značka: 6Cdo/16/2010. Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že dĺžka premlčacej doby pri úroku z omeškania z náhrady škody je trojročná a nie dvojročná .

V závere namietali posúdenie nároku ako premlčaného. Uviedli, že žalovaná namietala premlčanie nároku za obdobie od 01.06.2006 do 03.09.2013. Súd v rozsudku uviedol, že nárok bol premlčaný dňom 28.09.2014. Žalobu podali dňa 03.09.2015. Podrobne rozpisali úhrady splátok žalovanej na základe čoho dospeli k záveru, že aj pri akceptácii neuplatnenia úrokov z omeškania v trestnom konaní a dvojročnej premlčacej dobe nie je ich nárok premlčaný v celom rozsahu a mali im byť priznané úroky z omeškania vo výške 8% u žalobkyne v 1. rade od 03.09.2013 do 18.6.2015 z jednotlivých súm uvedených v odvolaní, u žalovanej v 2. rade úrok od 03.09.2013 do 03.11.2015 z jednotlivých súm, u žalovanej v 3.rade vo od 03.09.2013 do 28.9.2015 z jednotlivých súm. Stotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná sa na ich úkor obohatila trestnou činnosťou a je žiaduce uplatniť inštitút dobrých mravov. Napadnutý rozsudok žiadali zrušiť alebo zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu opätovne citovala ustanovenie § 46 ods. 3 TZ vyžadujúceho uplatnenie nároku na náhradu škody do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Nárok musí byť uplatnený čo do dôvodov a výšky. Ak poškodený má už v čase prípravného konania vedomosť o škode v podobe istiny, na uhradenie ktorej obvineného vyzýval, musí mať vedomosť aj o vzniku úrokov z omeškania. Vzhľadom na túto vedomosť by mal byť schopný a povinný v zmysle § 46 TP riadne škodu uplatniť aj s úrokmi z omeškania, aby bolo možné prihliadať ako na riadne uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 OZ. Pretože zo strany žalobkyň nedošlo k riadnemu uplatneniu úroku z omeškania, nedošlo ani k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 OZ. Preto je jej námietka opodstatnená. Ďalej uviedla, že odkaz na náhradu škody v trestnom rozsudku v žiadnom prípade neobsahuje formuláciu, že žalobkyne boli odkázané na náhradu škody týkajúcu sa úroku z omeškania. Citovala z rozhodnutia NS SR 7 M Cdo 15/2011 z 27.09.2012, zo záverov ktorého vyplýva, že príslušenstvo sa spravuje rovnakým právnym režimom ako pohľadávka. Žalobkyňami uvádzané rozhodnutie NS SR 6 Cdo 16/2010 z 26.6.2011 sa týkalo úroku z omeškania pri škode na zdraví. K namietaným dobrým mravom uviedla, že sa dopustila trestného činu. Škodu sa snažila zaplatiť ešte pred odsudzujúcim rozsudkom. Napadnutý rozsudok žiadala potvrdiť a uplatnila si náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať zistený skutkový stav, tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdil. Dodáva, že súdu prvej inštancie, pre ktorý je právny názor odvolacieho súdu záväzný, neprislúcha hodnotiť právny názor odvolacieho súdu. Judikatúra Ústavného súdu SR a NS SR je jednotná pri posudzovaní zákonného príkazu rešpektovania právneho názoru súdu vyššej inštancie. Akýkoľvek odklon od zaväzujúceho právneho názoru vysloveného odvolacím súdom pri nesplnení podmienok, za ktorých sa súd prvej inštancie môže od nich odkloniť (zmena skutkového stavu, zmena právnej úpravy, zmena rozhodovacej

praxe najvyšších súdnych autorít), môže byť posudzované ako svojvôľa so všetkými právnymi následkami.

Odvolačný súd zrušil prvý rozsudok súdu prvej inštancie pre nedostatočne zistený skutkový stav a jeho nepreskúmateľnosť. Odvolačný súd zaujal právny názor, že pre uplatnenie úroku z omeškania je potrebné uplatniť úrok riadne, to znamená jeho špecifikáciu, pretože o úroku z omeškania súd nerozhoduje z úradnej povinnosti a je to návrhové konanie. Žalobkyne úrok z omeškania riadne neuplatnili v trestnom konaní. Ďalej uviedol, že úrok z omeškania tvorí príslušenstvo pohľadávky a musí sledovať rovnaký právny režim ako samotná pohľadávka. Dal do pozornosti súdu prvej inštancie rozhodnutia NS SR 6 M Cdo 22/2011, Cdo/15/2011. Preto odvolačný súd nepožuje za potrebné vyjadrovať sa k dôvodom odvolania žalobkýň v tejto časti. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že žalobkyňa 3. rade listom zo dňa 10.04.2006(správne žalobkyňa v 3. rade ako zástupkyňa žalobkýň v1.a 2.rade)vyzvala žalovanú na zaplatenie pre žalobkyňu v 3. rade sumu 460 000 Sk, žalobkyňi v1. rade 150 000 Sk, žalobkyňi v 2. rade 160 000 Sk do 31.05.2006. Žalovaná sa dostala do omeškania 01.06.2006. Žaloba na zaplatenie úrokov z omeškania bola podaná 03.09.2015. Odvolačný súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že premlčacia doba úrokov z omeškania spočívala počas trestného konania. Spočívala by v prípade ich uplatnenia. Žalobkyne však úrok z omeškania uplatnili až samotnou žalobou a doručenie žaloby žalovanej treba považovať za uplatnenie nároku. Týmto dňom je deň 11.12.2015. Preto ich nárok je premlčaný .

Odvolačný súd rovnako zaujal stanovisko k otázke dobrých mravov v zrušujúcom uznesení. Preto nepožuje za potrebné opakovať svoje dôvody k opätovným dôvodom odvolania žalobkýň v tejto časti.

6. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. Preto jej odvolačný súd priznal voči žalobkyňiam v 1., v 2.,v 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu podľa § 396 v spojení s § 255ods.1 a § 262 ods.1 CSP.O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolačný návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).